

Lövéns inspirationsbrev #4:2014

www.loven.se

Insidan - utsidan (1 - 0)

Jag tänkte avrunda terminen med ett plysch-mysigt inspirationsbrev innan semestern. Nu hann det bli semester iaf, och själv går jag på en speciell sådan i år; den sista som egenföretagare. Från och med augusti jobbar jag för Avega Group i Stockholm. Men det mesta kommer fortsätta vara sig likt här och på andra sociala medier - så mig kommer ni inte undan! :-)

Tillbaka till ämnet då. Jag har haft en (återigen) upplevelse där jag lärt mig något nytt om mig själv genom andra - i det här fallet genom en hund. (nej, inte kund)

Jag brukar klassificera mig som djurmänniska, alltså att jag älskar djur i alla former.. inklusive reptiler och insekter.

Och även om jag frottat mig med det mesta, från det minsta (möss) till det största (häst), och allt däremellan.. måste jag nu dedicera mig en art, så får det väl bli hund.

Att se människan och inte "paketet"

Jag kommer aldrig förringa svårigheten i att se förbi en människas yttre attribut. Jag försöker dock att alltid uppleva och umgås med det människan representerar, snarare än hur han/hon är och ser ut.

För mig har det inneburit att jag alltid ser fler positiva saker hos människor än negativa. Och med det i hand/famn lyckas jag ofta möta upp individen på ett sätt som underlättar både samtal och "samkväm". Alltså, med en positiv människosyn når jag snabbare fram till människor, och det i första hand för min egen skull. Nu är det här inte en medveten strategi (bilförsäljaren) utan mer ett förhållningssätt.

Man ska inte döma hunden efter håren

Jag och sambon skaffade en tikvalp tidigt i somras. När hon vara bara fyra månader, föll hon illa och bröt armbågsleden.

När jag stod hos veterinären och hon förklarade hur komplicerat det var och hur dyrt det skulle bli, och därefter frågar om jag (vi) ville gå vidare, svarade jag omtöcknat JA.. från hjärtat. En annan person, i en annan situation hade kanske idiotförklarat mitt val. Men för mig var det enkelt. Den här lilla "tussen" hade kommit in i mitt hjärta som personlighet. På fyra veckor hade jag kommit att älska den här lilla varelsen och allt vad hon var - inte som gosdjur, utan som individ.

Vad är motsatsen till medmänniska?

Exakt, nåt sånt finns inte. Allt vi upplever sitter i vårt egna huvud. Vilket kan vara bra att påminna oss om när vi utsetts för attacker. Tex; fan vilken dålig idé du la fram! Att då tänka; det är dennes upplevelse av min idé, inte min idé i sig.

Ska man tillåta vilket beteende som helst då?

Jag säger JA! Du får bete dig precis som du vill mot mig, men var beredd på att jag kan komma att "hantera" det beteendet.

Se insidan, hantera utsidan

Hundrasen vi skaffat heter russkiy toy, och kan nog lätt bli behandlad som något annat än det den är, eftersom den är så liten och söt. I mitt och sambons fall ser vi en hund, en avlägsen släkting till vargen, och behandlar henne där efter - ödmjukt och bestämt.

Jag tänkte dela med mig av en situation som jag tycker belyser vinsten med att se insidan och hantera utsidan. I just det här fallet var det i och för sig ingen reell vinst, annat än min sinnesro. På väg mot en stormmarknads entré passerar en bil i hög fart och parkerar på en p-plats för rörelsehindrade. Ur bilen hoppar ett yngre par, glada i hågen, och uppenbarligen inte i behov av just denna p-plats.

En och annan skulle i det här läget gå i taket, och skälla ut ungdomarna efter noter. Jag valde att springa fram till föraren, knacka honom på axeln, och med saklig ton upplysa honom om att; den där p-platsen gäller inte för förståndshandikappade.

Jag vet, jättebarnsligt. Men att bli förbannad tar för mig bara onödig energi, och så finns risken att det drabbar oskyldiga.

Är jag alltid så här lugn och saklig? Nej men oftast. Eller som jag brukar beskriva mig själv; ofta glad, alltid positiv.